

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

לפני **כבוד השופטת עירית כהן**

התובע

ע"י ב"כ עוה"ד א. פרויליך ואח'

נגד

המאגר הישראלי לביטוחי רכב ("הפול")
ע"י ב"כ עוה"ד ל. ליאור ואח'

הנתבעת

פסק דין

1. תביעה לפי חוק פיצויים לנפגעי תאונות דרכים התשל"ה-1975.
2. התובע נפגע בתאונת דרכים שארעה ביום 20.10.14 בעת שרכב על אופנוע. במועד התאונה ביטחה הנתבעת את השימוש באופנוע בביטוח חובה. אין מחלוקת בשאלת החבות אלא בשאלת גובה הפיצוי המגיע לתובע.
3. התביעה הוגשה במקור לבית משפט השלום והועברה על פי בקשת התובע לבית משפט זה ביום 7.5.19.
4. מטעם התובע העידו לראשונה – מנהל מחלקת משאבי אנוש בחברת החשמל; – מנהל מחלקת שכר וגמלאות בחברת החשמל; רעיית התובע והתובע עצמו. הנתבעת הגישה שני תצהירי חוקרים. התובע ויתר על חקירתם.
5. התובע יליד 1973, בן 41 במועד התאונה ובן 46 ושמונה חודשים כיום.

הנכות הרפואית

6. בתאונה נפגעה רגלו השמאלית של התובע. הפגיעה כללה שבר מרוסק תוך מפרקי של הברך.
7. שני מומחים מונו לבדיקת התובע ומתן חוות דעת בעניינו. ד"ר אליהו אדר בתחום האורתופדיה וד"ר חיים משה אדהאן בתחום הכאב.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

8. ד"ר אדר קבע כי לתובע נכות בשיעור 30% בתחום האורתופדיה אשר משקללת את שילוב הבעיות התוך מפרקיות, כולל נזקי משטחים, נזק מניסקאלי והתקצרות תפקודית של גיד הפיקה. כמו כן הוא קבע נכות בשיעור 10% בגין צלקת ארוכה ורגישה.

ד"ר אדר אישר לתובע אי כושר מלא עד ליום 1.5.18, בהתאם לאישורי אי הכושר שניתנו בזמן אמת.

בשל קיומה של רגישות אזורית המחשידה לפגיעה בעצב ה- infra patellar עם נירומה וסנסיטיזציה אזורית מוגברת המליץ ד"ר אדר על מינוי מומחה כאב או נירולוג.

9. על פי בקשת הנתבעת נחקר ד"ר אדר על חוות דעתו.

במהלך החקירה הוצג למומחה סרט שבו נראה התובע הולך יחסית מהר, בלי קב. ד"ר אדר השיב כי אופן ההליכה של התובע כפי שנראה בסרט מדגים את הפגיעה שממנה הוא סובל. כשהתובע דורך על הרגל היא קורסת לו פנימה (עמ' 93 לפרוטוקול). הצעד ברגל זו קצר יותר, רואים חוסר יישור סופי של הברך, חוסר נעילה סופית של הברך וחוסר יציבות מבנית (עמ' 94 לפרוטוקול).

ד"ר אדר נשאל והשיב ביחס להשלכות התפקודיות של הנכות והשפעתה על עבודתו של התובע, כפי שיפורט להלן.

10. בסיכומים לא חלקו הצדדים על גובה הנכות שקבע ד"ר אדר.

חוות דעת ד"ר חיים-משה אדהאן

11. ד"ר אדהאן קבע כי לתובע נכות בשיעור 20% בגין תסמונת כאב כרוני בברך שמאל.

12. לפי חוות הדעת, הכאבים שמהם סובל התובע תואמים את הממצאים האובייקטיביים בבדיקה ובתיק הרפואי וכן את הקריטריונים של תסמונת כאב כרוני.

עוד לפי חוות הדעת, חלק משמעותי מהמגבלה שנמצאה בבדיקה התפתח עקב אי השלמה של התובע עם מצבו והתנהגות המנעותית מהכאב. שיקום, בשילוב טיפול אנלגטי מתאים וקנאביס רפואי, עשויים לשפר את מצבו, לסייע לו להתמודד עם הנכות בתחום הכאב ולחיות חיים מלאים יותר. עם זאת, הנזק האורתופדי והעצבי ככל הנראה בלתי הפיך ואין צפי לשיפור במצב תסמונת הכאב.

13. ד"ר אדהאן הסכים עם הנכויות הזמניות שנקבעו על ידי ד"ר אדר. גם הוא התייחס להשפעת הנכות על כושר עבודתו של התובע, כפי שיפורט להלן.

14. הנתבעת הודיעה כי תבקש לחקור את ד"ר אדהאן אולם בסופו של דבר ויתרה על חקירתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

15. הצדדים לא חלקו על גובה הנכות שקבע המומחה.

הנכות הרפואית המשוקללת

16. הנכות הרפואית המשוקללת של התובע, כולל הנכות בגין הצלקת, היא בגובה 49.6%. הנכות הרפואית המשוקללת, ללא הצלקת, היא בגובה 44%.

כושר ההשתכרות של התובע במומו

17. התובע עובד בחברת החשמל.
18. עובר לתאונה הועסק התובע כמפקח בנייה באגף ביצוע פרויקטים של החברה. מדובר בעבודה פיזית הכוללת עבודה בשטח ושעות עבודה רבות. כיום מועסק התובע בעבודה משרדית, בהיקף של חצי משרה.
19. הנתבעת אינה חולקת על כך שהתובע לא יכול לחזור לעבוד בשטח. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לכושר ההשתכרות של התובע במומו. לטענת התובע העבודה כיום משקפת את כושר השתכרותו הנוכחי. לטענת הנתבעת, חוות הדעת של המומחים והראיות שהוצגו תומכות בכך שהתובע יכול לעבוד בהיקף של משרה מלאה.
20. לאחר התאונה נעדר התובע מעבודתו עד ליום 8.5.16.
21. קודם לחזרתו לעבודה הופנה התובע לבדיקה אצל רופא תעסוקתי של חברת החשמל. הרופא התעסוקתי קבע שהתובע לא מסוגל לחזור לעבודת השטח הקודמת וכי גם בעבודה משרדית הוא מוגבל להיקף של חצי משרה. לאחר בדיקה רפואית ועיון במסמכים הרפואיים אישר הרופא התעסוקתי כי התובע כשיר לעבוד בהיקף של 4 שעות ביום וכן כי קיימת סבירות לראות את מצבו סופי ללא צפי לשיפור (אישורי הרופא התעסוקתי צורפו לתצהיר התובע וסומנו באות ה).
- האישור האחרון שהוצג ניתן ביום 31.3.19 ומתייחס לתקופה שעד 1.4.20. התובע הוזמן לבדיקה חוזרת בתאריך 1.4.20. מחקירת אנשי חברת החשמל שהעידו בחודש יוני 2020 עלה שנכון להיום ממשיך התובע לעבוד בהיקף של חצי משרה.
22. התובע הצהיר כי התפקיד שנמצא לו במשרד מנהלתי חסר כל משמעות. התפקיד מבזה את כישוריו ואת הניסיון הרב שצבר במהלך השנים והוא מתייסר בעבודה (סעיף 22 לתצהיר). התובע ממשיך בתפקיד בתנאי שכר גבוהים ואינו מוכן להתפטר מאחר שפיטורים יפגעו באופן משמעותי בגובה הפנסיה שיקבל (סעיף 23 לתצהיר).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

- בחקירה הנגדית של התובע התברר כי בחודש האחרון חל שינוי באופי העבודה והיא חיונית ומעניינת יותר (עמ' 87 לפרוטוקול).
23. התובע ביקש וקיבל אישור של מנהל המחלקה להקדים ולהתחיל לעבוד את ארבע השעות בשעה 06:00 במקום בשעה 07:00. מעדותו של קובי חזן עלה כי באופן עקרוני כל עובד במגזר הפקידותי בחברת החשמל יכול לקבל אישור להתחיל את יום העבודה בשעה 06:00, במקום בשעה 07:00 (חזן, עמוד 11 לפרוטוקול). באישור הרופא התעסוקתי נכתב שקיימת סבירות רפואית לתחילת עבודה מוקדמת בשעה 06:00, עד לביקורת.
24. מומחי בית המשפט התייחסו להשלכות התפקודיות של הנכות והשפעתן על כושר ההשתכרות של התובע.
- מחוות דעתו של אדר עולה כי התובע עבר תהליך שיקומי ממושך אך לא חזר לתפקודו הקודם. הוא נותר עם הגבלות תנועה וכאבים חזקים. קיים קושי תפקודי ברור. התובע מוגבל ביכולת הליכה למרחק, ביכולת עמידה ממושכת וביכולת ישיבה ממושכת. הוא נזקק לתמיכת קב, ואינו יכול לשוב לעבודה הכרוכה בנהיגה ממושכת או בתנועה בשטח. קיימת הגבלה גם בעבודה משרדית רצופה. מבחינה אורתופדית יכול לעבוד בעבודה משרדית עם הקלה באמצעות שמירה על רגל מיושרת רוב הזמן. הערכה תפקודית זו אינה מביאה בחשבון את מידת הסבל הנגרמת בעת כפיפה עקב הרגישות האזורית, נושא המחייב הערכה של רופא כאב.
- בחקירה הנגדית השיב ד"ר אדר כי התובע יכול לעבוד שמונה שעות במגבלות. הוא זקוק להפסקות גדולות (עמ' 98 לפרוטוקול). עליו לקום ולהסתובב מדי פעם. הוא לא מתאים לעבודה הכרוכה בנשיאת קלסרים כבדים והעברתם ממקום למקום. אם העבודה כרוכה בעליה וירידה במדרגות, הוא לא יחזיק מעמד שמונה שעות (עמ' 97 לפרוטוקול).
- בשורה התחתונה השיב ד"ר אדר כי רופא תעסוקתי הוא שאמור לקבוע את היקף השעות בהן יכול התובע לעבוד (עמ' 98 לפרוטוקול).
- ד"ר אדהאן כתב בחוות דעתו שהטיפול הרפואי שמקבל התובע לצורך הכאב אינו מספיק. ככל שהוא יקבל טיפול מתאים ורב תחומי לכאב, אין סיבה שהוא לא יחזור לעבוד בתפקיד משרדי במשרה מלאה.
25. חוות הדעת של מומחי בית המשפט לא סותרות את קביעות הרופא התעסוקתי של חברת החשמל. ד"ר אדר דיבר על עבודה של שמונה שעות עם מגבלות משמעותיות, והפנה לרופא תעסוקתי שיקבע את היקף השעות שבהן יכול התובע לעבוד. ד"ר אדהאן מדבר על עבודה במשרה מלאה לאחר שהתובע יקבל טיפול מתאים ורב תחומי לכאב, ובהנחה שהטיפול יצלח.
26. קובי חזן העיד כי חברת החשמל תעסיק את התובע בהיקף שייקבע על ידי רופא התעסוקתי (עמ' 14-15 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

התובע העיד כי היקף המשרה שבה הוא יכול לעבוד נקבע על ידי הרופא המטפל והרופא התעסוקתי על סמך הבדיקות שלהם (עמ' 76 לפרוטוקול). הוא לא ביקש מרופאים אלה אישור לעבוד בהיקף משרה גדול יותר (עמ' 78 לפרוטוקול).

27. אין בראיות תמיכה לטענת הנתבעת לפיה התובע בעל מעמד איתן בחברת החשמל, וככזה יש לו שליטה על היקף העבודה בחברה ויש לו אינטרס לשמר את המצב כפי שהוא, על מנת להציג נזקים כבדים. אין גם בסיס לטענה כי לתובע אין מוטיבציה להגדיל את הכנסתו שכן הוא חי ברווחה כלכלית. לא די בכך שהתובע לא ביקש להגדיל את היקף המשרה כדי לתמוך בטענות אלה. גם בעובדה שהתובע טס לחופשות בחו"ל במהלך השנים אין כדי לתמוך בטענות אלה.

במצב שבו התובע עובד בהיקף של חצי משרה בחברת החשמל אין בסיס גם לטענת הנתבעת לפיה התובע יכול היה לקבל אישור לעבודה נוספת. הראיות תומכות בכך שהתובע לא היה מקבל אישור לעבודה נוספת, גם אם היה מבקש. קובי חזן העיד שהוא לא נתקל בסיטואציה שמישהו עובד בחצי משרה מסיבות רפואיות ומגיש בקשה לקבל אישור לעבודה נוספת. מי שבד"כ מבקש אישור כזה הם אנשים שעובדים בהיקף מלא, ועקב אילוצים כלכליים מבקשים לצאת לעבודה נוספת (עמ' 13 לפרוטוקול). התובע העיד כי אם הוא יכול היה לעבוד בעבודה נוספת הוא היה עובד בהיקף משרה גדול יותר בחברת החשמל (עמ' 78 לפרוטוקול). אני מקבלת את עדות התובע בעניין זה.

28. מאז התאונה חלפו מעל חמש וחצי שנים שבמהלכן לא חל שיפור במצבו של התובע. ד"ר אדר מדבר על סיכון להחמרה. בנסיבות אלה, יש מקום לחשב את הפסדיו של התובע על בסיס ההפרש בין שכרו אלמלא התאונה לבין שכרו היום, במומו, תוך שקלול האפשרות שבעתיד הוא יוכל לעבוד בהיקף משרה גדול יותר, כפי שקבענו מומחי בית המשפט.

כושר ההשתכרות של התובע

29. לטענת התובע את בסיס השכר שלפיו יש לאמוד את הפיצוי יש לחשב לפי שכרו הממוצע בשנה שקדמה לפציעתו והעליה בשכר השעתי. השכר הממוצע מהחודשים נובמבר 2013 ועד אוקטובר 2014 היה 27,203 ₪. שכר זה חושב לפי שכר לשעה בסכום של 45.73 ₪. השכר לשעה על פי התלוש האחרון שהוצג לנובמבר 2019 הוא 64.31 ₪. מאחר שהשכר המתקבל על פי דרך חישוב זו (38,000 ₪ בחודש) עולה על שילוש השכר הממוצע במשק, טוען התובע כי בסיס השכר לחישוב הכנסתו אלמלא התאונה הוא שילוש השכר הממוצע במשק.

30. לטענת הנתבעת השכר הממוצע של התובע לפני התאונה עמד על 23,000 ₪ (ברוטו). הנתבעת ערכה את החישוב על בסיס השכר המצטבר בחודש אוקטובר 2014 והגיעה לתוצאה זהה לפי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

השכר המצטבר בשנת 2013. אלא שהנתבעת ערכה את החישוב על בסיס הברוטו הרגיל של התובע והתעלמה מהברוטו הלא קבוע שהוא מקבל.

מתלושי השכר שהוצגו עולה כי סה"כ התשלומים שקיבל התובע בשנת 2014 היו כמפורט להלן:

ינואר	31,354 ₪
פברואר	23,847 ₪
מרץ	32,514 ₪
אפריל	36,133 ₪
מאי	24,820 ₪
יוני	20,168 ₪
יולי	24,878 ₪
אוגוסט	19,618 ₪
ספטמבר	27,440 ₪
אוקטובר	31,106 ₪

- סה"כ השכר ברוטו: 271,878 ₪. השכר הממוצע לחודש: 27,188 ₪. השכר נטו: 21,750 ₪.
31. עובר לתאונה חושב שכרו של התובע על בסיס שכר לשעה בסך 45.3. היום עומד השכר לשעה על 64.31 ₪.
- עדכון השכר על בסיס העלייה בשכר השעתי מביא, כפי שטוען התובע, לתוצאה העולה על שילוש השכר הממוצע במשק.
32. השכר הממוצע במשק עומד על 10,948 ₪. שילוש השכר הממוצע עומד על 32,844 ₪ ברוטו, ולאחר ניכוי מס הכנסה – 25,273 ₪.
33. ההפסדים לשנת 2016 יחושבו על בסיס ההפרש בין שכרו של התובע עובר לתאונה לבין השכר שקיבל בשנה זו.
- ההפסדים משנת 2017 ואילך יחושבו על בסיס ההפרש בין שילוש השכר הממוצע במשק (נטו), דהיינו 25,273 ₪ לבין השכר שמקבל התובע בפועל.
- בקביעת גובה ההפסדים לעתיד אשקלל, כאמור, את האפשרות שבעתיד יעבוד התובע בהיקף משרה גדול יותר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

הפסד בתקופת אי הכושר

34. רונן שניידר פירט במסמך מיום 3.12.19 את ההפסדים שנגרמו לתובע בתקופת אי הכושר (נספח 2 לתצהיר התובע). ההפסדים חושבו על בסיס ממוצע התשלומים שקיבל התובע בגין אותם רכיבי שכר בשנה שקדמה לתאונה (נובמבר 2013 עד אוקטובר 2014). דרך חישוב זו משקללת את העובדה שחלק מהפרויקטים עונתיים (שניידר, עמ' 30 לפרוטוקול).
35. על פי האישור, בתקופת ההיעדרות לא שולמו לתובע מענק בגין אי היעדרות; העתקת יום עבודה; גמול עבודה בשעות נוספות; כלכלה עבור עבודה בשעות נוספות; עבודות מיוחדות; שכר עידוד; שכר עידוד בחופש/הדרכה; תוספת חלב; גמול עבודה ביום ו'; הפרשת מעביד לקרן השתלמות; הפרשת מעביד לקופת גמל "מחוג 5". סה"כ ההפסד לחודש 14,548 ₪. בחקירה הבהיר כי יש להפחית מסכום זה 726 ₪ בגין הפרשת מעביד לקרן השתלמות אשר נכתבה בטעות.
- ההפסד לחודש עמד, אפוא, על 13,822 ₪.
36. ב"כ הנתבעת הטיל ספק בסכומים וביקש להשוות את הנתונים במסמך זה עם נתונים במסמך דומה מיום 22.8.19, שבו נרשם כי ההפסדים עומדים על סך 10,516 ₪ לחודש. השוואת המסמכים מעלה כי ההפרש נובע מכך שבמסמך מיום 22.8.19 אין התייחסות לתוספת בגין העתקת יום עבודה שעמדה על סך 4,032 ₪. התובע זכאי לפיצוי גם בגין רכיב זה שהוא לא קיבל בתקופת אי הכושר.
37. אני פוסקת לתובע פיצוי בגין ההפסדים בתקופת אי הכושר (18.5 חודשים) בסך של 255,707 ₪.

הפסד לאחר תקופת אי הכושר

38. הצדדים ערכו את החישובים בהנחה שהשכר (נטו) שקיבל התובע לאחר חזרתו לעבודה עמד על 13,000 ₪. מתלושי השכר עולה כי השכר בפועל היה גבוה יותר (למעט שנת 2016).
- השכר החודשי הממוצע (נטו) בשנת 2016 (8 חודשי עבודה) היה: 12,463 ₪.
- השכר החודשי הממוצע (נטו) בשנת 2017 היה: 14,106 ₪.
- השכר החודשי הממוצע (נטו) בשנת 2018 היה: 14,000 ₪.
- השכר החודשי הממוצע (נטו) בשנת 2019 היה: 14,456 ₪.
39. ההפרש בין השכר הממוצע (נטו) לפני התאונה (21,750 ₪) לבין השכר בשנת 2016 (12,463 ₪) הוא: 9,287 ₪ לחודש. ההפסד לתקופה של 8 חודשים (לאחר חזרת התובע לעבודה) עומד על 74,296 ₪. אני פוסקת לתובע פיצוי בסכום זה עבור ההפסד בשנת 2016.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

40. משנת 2017 ואילך חושב הפיצוי על בסיס ההפרש בין שילוש השכר הממוצע במשק (נטו) לבין השכר בפועל.

ההפרש לשנת 2017 הוא: 11,167 ₪ לחודש. ההפסד לשנה: 134,000 ₪ (במעוגל).

ההפרש לשנת 2018 הוא: 11,273 ₪ לחודש. ההפסד לשנה: 135,276 ₪.

ההפרש לשנת 2019 הוא: 10,817 ₪ לחודש. ההפסד לשנה: 129,804 ₪.

ההפסד לשנת 2020 יחושב על בסיס ההפסד החודשי לשנת 2019 (10,817 ₪). סה"כ ההפסד: 81,128 ₪.

41. רונן שניידר העיד כי הפער בין שכרו של התובע עובר לתאונה לבין שכרו היום נובע בעיקר מרכיבי השכר הבאים: העתקת יום עבודה, שעות נוספות, עלויות אש"ל וכלכלה (עמ' 22 לפרוטוקול).

מעדותו עלו הנתונים הבאים:

- מענק בגין אי היעדרות – 697 ₪ - התובע מקבל כיום מחצית מהסכום.
- העתקת יום עבודה - 4,032 ₪ - התובע אינו מקבל כיום.
- גמול עבודה בשעות נוספות – 4,066 ₪ - התובע אינו מקבל היום.
- כלכלה עבור עבודה בשעות נוספות – 1,674 ₪ - התובע אינו מקבל.
- עבודה מיוחדת – 60 ₪ - התובע מפסיד רכיב זה.
- תוספת חלב – 164 ₪ - התובע מפסיד רכיב זה.
- גמול עבודה ביום ו' - 49 ₪ - התובע מפסיד רכיב זה.

סה"כ ההפסד: 10,742 ₪.

נוסף על כך, ישנם תשלומים המשולמים באופן מופחת:

שכר עידוד במקום 2,361 ₪ התובע יקבל 40% מהסכום.

שכר עידוד בחופש/הדרכה במקום 167 ₪ התובע יקבל 40% מהסכום.

סה"כ ההפסד בגין התשלומים המופחתים: כ- 1,000 ₪.

ההפסד הכולל לחודש עומד על 11,742 ₪ ובמעוגל 12,000 ₪. ההפסד לפי נתונים אלה מתיישב עם ההפסדים כפי שפורטו לעיל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

42. להפסדי העבר יש להוסיף ריבית מאמצע כל תקופה ועד ליום מתן פסק הדין.

הפסד השתכרות בעתיד

43. תחשיב המבוסס על הפסד חודשי בסך 10,817 ₪ (ההפסד בפועל בשנת 2019) עד הגיע התובע לגיל 67 (מקדם היוון: 182) מגיע לסכום של: 1,968,694 ₪.

לשם ההשוואה, תחשיב אקטוארי מלא המבוסס על שכרו של התובע עובר לתאונה נטו (21,750 ₪) ונכות בשיעור 44% מגיע לסכום של: 1,741,740 ₪.

44. טענת הנתבעת לפיה התובע לא היה עובד בתפקיד שטח עד גיל 67 לא הוכחה. רונן שניידר וקובי חזן לא נחקרו בעניין זה. קובי חזן העיד כי לא מרחפת על התובע סכנת פיטורין (עמ' 12 לפרוטוקול).

45. קובי חזן העיד כי אם הרופא התעסוקתי יאשר לתובע לעבוד בהיקף מלא, תעסיק אותו חברת החשמל בהיקף מלא (עמ' 14 לפרוטוקול). רונן שניידר העיד שאם התובע היה עובד במשרה מלאה הוא יכול היה להגיע לשכר בגובה 21,927 ₪ ברוטו לחודש. השכר כולל העלאות שהיו מאז 2014 (עמ' 34 לפרוטוקול). מדובר בשכר הגבוה בכ – 7,500 ₪ מהשכר שמקבל התובע כיום.

46. לטענת הנתבעת התובע יכול היה לצאת לפנסיה נכות, ובמקביל לעבוד בשוק הפרטי.

מהתיק האישי, שהוגש, בהסכמה, לאחר ישיבת ההוכחות עולה שהתובע ביקש לצאת לפנסיה נכות אך בקשתו נדחתה (ת/2). הנימוק לדחיית הבקשה היה כי חברת החשמל מאפשרת פרישה על בסיס רפואי כאשר מצבו הרפואי של עובד אינו מאפשר המשך העסקה כלל, או שלא נמצאה עבורו מסגרת תעסוקתית שתתאים למגבלותיו הרפואיות, והדבר לא נכון ביחס לתובע, שכן נמצאה עבורו מסגרת העסקה התואמת את מגבלותיו הרפואיות.

47. התובע הצהיר שהוא מנסה למצוא עיסוקים לשעות הרבות מסיום יום העבודה ועד שעות הערב. נוסע לסידורים שונים באזור המגורים שלו. עוזר לאשתו בניהול עסק השכרת דירות שהיא מנהלת (סעיף 26 לתצהיר). היו פעמים שסייע לאשתו באיסוף תשלום, בהטענת כסף באחד הכספומטים או בפגישה בקשר להשכרת אחת הדירות בבניין. מדובר בהתעסקות נדירה שהוא אינו מרוויח ממנה דבר. ההכנסות הן של אשתו שעמה יש לו הסכם ממון והפרדה בנכסים ובעסקים (סעיף 27 לתצהיר).

אני מקבלת את טענת התובע לפיה הסיוע לאשתו לא יכול להיחשב כעבודה או כהכנסה מעבודה ולא ניתן לומר כי התובע יכול לנצל את שעות הסיוע, כדי להגדיל את הכנסתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

48. לאחר שקלול האפשרות כי התובע יעבור לעבוד בשלב מסוים בהיקף של משרה מלאה ומנגד שקלול האפשרות של הסיכון להחמרה, אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 1,500,000 ₪ בגין הפסד השתכרות בעתיד.

הפסד מענק אי ניצול ימי מחלה

49. מהאישור שערך רוני שניידר עולה כי לפני תחילת ההיעדרות של התובע, יתרת ימי המחלה שלו הייתה 464 ימים. אם היה פורש לגמלאות במאי 2016, היה זכאי למענק בסך 48,397 ₪ בגין אי ניצול ימי המחלה.

50. בחקירה הנגדית השיב כי את הסכום היה אמור התובע לקבל עם פרישתו. עם זאת, עד מועד הפרישה הסכום היה גבוה יותר שכן המענק מחושב לפי מחיר שעת עבודה ועם הזמן התובע עולה בדרגות ומחיר שעת העבודה עולה (עמי' 37 לפרוטוקול). בנוסף, עד למועד הפרישה יכול היה התובע לצבור עוד ימי מחלה (עמי' 36 לפרוטוקול).

51. התובע מנצל כיום את ימי המחלה שהוא מקבל מדי שנה והדבר מגדיל את ההפסד.

התובע הצהיר כי עקב המעבר לחצי משרה, במחצית השנה הראשונה משולם לו שכר מלא עבור העבודה הפקידותית תוך ניצול ימי חופשה ומחלה. במחצית השנייה של השנה מפחיתים לו שכר עקב 4 שעות היעדרות יומית. ההפסד שנגרם לו הוא כפול – איבוד ימי מחלה הניתנים לפדיון ואובדן מענק אי ניצול ימי מחלה (סעיף 32 לתצהיר).

52. התובע מבקש פיצוי בגין הפסד המענק גם ביחס לימי המחלה שיכול היה לצבור מהיום ועד הפרישה לפנסיה.

53. קובי חזן העיד כי בעת הפרישה זכאי כל עובד לתשלום של 26% מגמול ימי המחלה הצפויים. שווי יום מחלה נחשב כשווי יום עבודה לפי תעריף שעת. לפי נתוני התובע, שווי יום מחלה: 544 ₪. בהנחה שהתובע היה צובר 22 ימי מחלה בשנה, הוא יכול היה לפדות אותם ב- 26% משוויים, דהיינו בסכום שנתי של 3,111 ₪. סה"כ עבור תקופה של 20 שנה – 62,000 ₪.

54. חישוב ההפסד שנגרם לתובע נעשה על בסיס השכר שהתובע מקבל בפועל, לאחר ניצול ימי המחלה שהוא מקבל מדי שנה. בנסיבות אלה יש מקום לפצותו בגין ניצול ימי מחלה אלה.

סה"כ הנזק בגין ניצול ימי המחלה: 110,397 ₪. מאחר ואת הסכום צפוי היה התובע לקבל עם פרישתו, יש להוון את הסכום לתקופה של 20 שנה (מקדם היוון: 0.55368).

אני פוסקת, אפוא, לתובע פיצוי בסך 62,000 ₪ (במעוגל) בגין ההפסד שנגרם בשל ניצול ימי המחלה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

הפסד פנסיה

55. התובע במסלול של פנסיה תקציבית. לא הוכח שייגרם הפסד פנסיה עקב המעבר לתפקיד המנהלי, ואם כן, מה גובה ההפסד.

עזרת צד ג'

56. התובע נעזר רבות בבני משפחה אשר טיפלו בו וסעדו אותו בתקופת אי הכושר המלא (סעיף 41 לתצהיר). אשתו טיפלה בו, עזרה במה שנדרש, כולל אוכל, רחצה, מעברים, והסיעה אותו לטיפולים (סעיף 41 לתצהיר).

57. כיום נזקק התובע לעזרה אישית בביצוע פעולות יום-יומיות מסוימות, בביצוע חלקי בעבודות משק הבית, בתחזוקת הבית, בתיקונים, ובהרמת משאות (סעיף 42 לתצהיר).

58. אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 50,000 ₪ בגין עזרת בני המשפחה בעבר. הסכום נפסק בין היתר בהתחשב בתקופת אי הכושר שנקבעה לתובע.

59. הפיצוי לעתיד יבוסס על 6 שעות עזרה בשבוע לתוחלת חיי התובע לפי מקדם היוון: 256.7. סה"כ הפיצוי (במעוגל): 325,000 ₪.

ניידות

60. התובע מוגבל בהליכה ממושכת. עושה שימוש ברכב גם לנסיעות קצרות. בנסיעות ארוכות הוא מתקשה, ונוהג להיעזר במוניות או לבקש מבני משפחה שיסיעו אותו (סעיף 43 לתצהיר).

לשאלה האם התובע מסוגל ללכת 30 מטר בלי קב, השיב ד"ר אדר כי זו שאלה של סיבולת. מרחק קצר אין לו בעיה ללכת בלי קב, אך הוא לא יודע אם התובע מסוגל ללכת למרחקים ארוכים, או לעמוד זמן רב (עמ' 95 לפרוטוקול).

61. לטענת התובע את הפיצוי בגין ניידות יש לבסס על הוצאה של 1,000 ₪ לחודש. לטענת הנתבעת, התובע מתהלך גם ללא קב. היה בבעלותו רכב לפני התאונה ויש בבעלותו רכב כיום. התובע לא הצביע על נסיעות עודפות. את הפיצוי בגין הוצאות ניידות בעבר ובעתיד מציעה הנתבעת להעמיד על 50,000 ₪.

62. בהתחשב במגבלה של התובע ובצורך להזדקק לרכב יותר מהרגיל, אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 150,000 ₪ בגין הוצאות ניידות עודפות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

הוצאות רפואיות בעבר

63. התובע העיד כי נשא בדמי השתתפות בתשלומים למוסדות רפואיים; הוצאות נלוות לאשפוז; נסיעות באמבולנס פרטי; ייעוץ רפואי; טיפולים רפואיים לרבות פיזיותרפיה והידרותפיה שבוצעו באופן פרטי; תרופות ומשככי כאבים; אביזרי עזר. לתצהיר התובע צורפו קבלות על סך 48,479 ₪ (נספח ז לתצהיר התובע).
- הסכום כולל הוצאות בגין נזקי רכוש שאותם לא ניתן לתבוע במסגרת הליך זה, ובגין ניתוח פרטי שאליו אתיחס להלן.
64. אני פוסקת לתובע פיצוי בסך 15,000 ₪ בגין הוצאות בעבר.
65. התובע עבר ניתוח פרטי בברך שמאל בבית החולים אסותא. לטענתו, הוא בחר לעבור ניתוח במסגרת פרטית במטרה להשיג תוצאה רפואית אופטימלית ולהקטין את הנזק. התובע שילם עבור הניתוח 29,484 ₪ (נספח ח' לתצהיר).
- ד"ר אדר נשאל והשיב שהתובע יכול היה לעבור את הניתוח במסגרת ציבורית (עמ' 104 לפרוטוקול).
66. לטענת התובע על התובע חלה חובה להקטין את הנזק ולא לפנות לרופא פרטי. עוד לטענתו, לא נגרמה לו הוצאה שכן הוא קיבל החזר מהביטוח הפרטי שלו.
67. כפי שנפסק בעניין נעים (ע"א 357/80 נעים נ' ברדה, פ"ד לו(3) 762 (1982)): "אם ניתן להשיג טיפול מסוים בשתי דרכים, האחת הגורמת מעמסה כספית נוספת למזיק והאחרת העשויה להקל עליו, על הניזוק לבחור בדרך המקילה עם המזיק. על כן, אם הטיפול הרפואי, הניתן לניזוק על-ידי רופאים פרטיים, זהה בטיבו לטיפול הרפואי שהניזוק יקבל אם יטופל במוסדות ממשלתיים, על הניזוק לקבל אותו טיפול, שגורם הוצאה כספית קטנה יותר למזיק, דהיינו, טיפול רפואי במוסדות ציבוריים...".
- עוד נפסק כי: "מקום בו הוכיח הניזוק כי קיימים שיקולים רפואיים כבדי-משקל המטים את הכף לטובת ביצוע הטיפול במוסד רפואי מסוים, נסוג השיקול הכספי מפני צרכיו הרפואיים של הניזוק, ועל המזיק תוטל עלות הטיפול במוסד זה, חרף העלויות הכרוכות בכך" (רע"א 1271/12 הכשרת הישוב חברה לביטוח בע"מ נ' פלוניס (8.4.12)).
68. התובע לא הוכיח קיומם של שיקולים רפואיים כבדי משקל התומכים בביצוע הניתוח באופן פרטי. לאור זאת לא ייפסק פיצוי בגין הוצאה זו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"א 61332-06-16

תיק חיצוני:

הוצאות בעתיד

69. התובע נזקק לפיזיותרפיה ולטיפולים בתחום הכאב, אולם לא הוכיח כי אלה לא יינתנו לו במסגרת ציבורית. התובע בתהליך לקבלת קנאביס רפואי. הוא עדיין לא מקבל טיפול זה (התובע, עמ' 77 לפרוטוקול) ולא הוכיח את עלות הטיפול, ככל שיינתן לו.
בגין הטיפולים בעתיד להם יזדקק התובע מעבר לטיפולים שיקבל במסגרת הציבורית אני פוסקת פיצוי בסך 50,000 ₪.

כאב וסבל

70. אין מחלוקת בין הצדדים על כך שהפיצוי המגיע לתובע בגין כאב וסבל עומד על 85,251 ₪.
71. לפי הפוליסה יש לנכות מסכום זה השתתפות עצמית בסך 25,000 ₪.
72. אני פוסקת, אפוא, לתובע פיצוי בסך 60,251 ₪ בגין כאב וסבל.

ניכויים

73. התובע הגיש תביעה לקצבת ניידות, אולם תביעתו נדחתה.

סוף דבר

74. הנתבעת תשלם לתובע את הסכומים שנפסקו בצירוף שכ"ט עו"ד בשיעור של 15.21%.
75. כמו כן תחזיר הנתבעת לתובע את הוצאות המשפט שבהן נשא, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית ממועד כל הוצאה ועד לתשלום בפועל.
76. את הסכומים שנפסקו תשלם הנתבעת לתובע תוך 30 יום.

ניתן היום, ט"ז תמוז תש"פ, 08 יולי 2020, בהעדר הצדדים.

עירית כהן, שופטת